

Kantonalno tužilaštvo Unsko-sanskog kantona

Ovo Tužilaštvo podiglo je dana 22.04.2013. godine optužnicu koja je potvrđena od strane Kantonalnog suda u Bihaću, protiv:

PROTIV:

TADIĆ SVETKA zv. Sveto

D A J E

Kršeci pravila Međunarodnog prava sadržana u IV Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. augusta 1949 godine, Dopunskog protokola o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) uz navedenu konvenciju, za vrijeme oružanog sukoba u BiH, kao pripadnik vojske Republike Srpske Krajine, u drugoj polovini mjeseca septembra 1992 godine, na području mjesta Duljci, Ćukovi- Duliba i Orašac, općina Bihać, zajedno sa drugim pripadnicima vojske i policije Republike Srpske lišili života 23 civila Bošnjačke narodnosti, postupajući protivno članu 3. IV Ženevske konvencije st. 1. tačka a. u vezi sa čl. 4. st. 1. i 2. tačka a. Protokola II uz navedenu konvenciju, tako što je:

a/ dana 23.09.1992 godine, u jutarnjim satima, u zaseoku Mešići, selo Orašac, općina Bihać, došao zajedno sa Tadić Zoranom, Berga Zoranom, Babić Željkom i Mihajlović Goranom (u međuvremenu pravomoćno osuđeni), naoružani automatskim puškama i obučeni u vojnim i policijskim uniformama, pred kuću M. I., kako bi pronašli M. Š., znajući da se isti nalazi kod njega i znajući da su prethodnu noć u Orašcu ubijani civili bošnjačke narodnosti i paljene njihove kuće, te nakon što je neko od navedenih dozivao M. Š. da izađe iz kuće, na vratima su se pojavili M. S. i njen brat M. Š., kada su osumnjičeni Tadić Svetko, Tadić Zoran, Berga Zoran, Babić Željko i Mihajlović Goran u namjeri da ih liše života, u iste ispucali više metaka, usljed čega je M. S. rođena 1945 godine pala u unutrašnjost hodnika, te je od zadobivenih povreda preminula na licu mjesta, nakon čega je M. Š. uspio da pobjegne u unutrašnjost prostorije u kojoj se nalazio prozor, da bi spas našao bježeći kroz prozor u pravcu zaseoka Lončić, osumnjičeni Tadić Svetko i ostali vidjevši da Š. bježi potrčali su za istim, pa kada su u voću, u blizini štale pronašli vlasnika kuće M. I. rođenog 1919 godine, u namjeri da ga liše života u istog ispucali više metaka od kojih povreda je isti preminuo na licu mjesta, pa kada im je M. Š. uspio da pobjegne, vratili su se nazad do ulaza u kuću, kako bi provjerili da se u kući ne nalazi još neko, da bi u unutrašnjost kuće ušli Tadić Zoran, Babić Željko i Mihajlović Goran držeći u rukama svoje automatske puške, dok su Berga Zoran i osumnjičeni Tadić Svetko ostali ispred kuće, držeći svoje automatske puške u rukama u pravcu kuće u koju su ušli navedeni, kojom prilikom je Mihajlović Goran, vidjevši da se u jednoj prostoriji na dva kauča, ispod pokrivača miču tijela, vičući „tu se krijete, majku vam j.... „ u namjeri da ih liše života ispucalo više rafala u pravcu istih, kojom prilikom su lišeni života H. M. rođena 1910 godine i M. H. rođena 1922 godine, a potom zapalili kuću u kojoj su ostala tijela ubijenih žena.

b/ da bi nakon toga, istog dana 23.09.1992 godine, u jutarnjim satima, vraćajući se iz pravca kuće M. I. u zaseoku Mešići došao u zaseok Đule, u mjestu Orašac, općina Bihać, zajedno sa Tadić Zoranom i drugim pripadnicima policije RS-a, kada je osumnjičeni Tadić Svetko krećući se lokalnim putem pored kuće vlasništvo Š.R., ugledao Š. R. rođen 1929 godine, da stoji uz pomoćni objekt u svom dvorištu, kada je bez ikakvog povoda, u namjeri

da ga liši života, iz automatske puške u istog ispucao nekoliko metaka, kojom prilikom je Š.R.od zadobivenih povreda preminuo na licu mjesta

c/ istog dana, 23.09.1992 godine, u vremenskom periodu od 16,00 -17,00 sati, u mjestu Duljci, općina Bihać, osumnjičeni Tadić Svetko zajedno sa Tadić Zoranom, Tadić Jovicom zv. Kajo, Berga Zoranom, Babić Željkom (u međuvremenu pravomoćno osuđeni), Tadić Đurom (optuženim za isti zločin i nalazi se u Republici Srbiji), Đurić Slobodanom i Đurić Gojkom (koji su se, nakon par dana od ovog događaja u porodičnoj svađi između sebe poubijali), došli sa dva putnička motorna vozila do mjesta gdje su civili bošnjačke narodnosti sa područja naselja Ripač i Orašac, općina Bihać, radili na radnoj obavezi branja šljiva, određenoj od strane Ratnog predsjedništva „Srpske opštine Bihać“, da bi svi naoružani automatskim oružjem, obučeni u vojne i policijske uniforme i maskirani sa kapama i čarapama na glavi, prišli do civila, koji su te prilike sjedili ispred kuće V. H., a neki od njih radili po okolnim voćnjacima, te u namjeri da ih liše života u iste ispucali više rafala iz automatskih pušaka, te kada su vidjeli da se neki od civila sakrivaju u štalu u blizini asfaltnog puta, na sjenik iste bacili bombu, a neke od civila ubadali nožem, kojom prilikom su lišili života: N.H.rođen 1929 godine, Š.B. rođen 1940 godine, Š. S. rođenu 1945 godine, Š. H.rođenu 1949 godine, Dž. I. rođenu 1956 godine, Š. Z. rođenu 1954, M. S. rođenu 1942 godine, D. M.rođen 1934 godine, D. M. rođen 1929 godine, D. A. rođen 1934, R.Š.rođen 1929 godine, Š. H. rođen 1933 godine, V. V. rođenu 1914 godine, V. F. rođenu 1919 godine, V. S. rođenu 1947 godine, V. A. rođena 1979 godine, K.S. rođenu 1962 godine i Š. S. rođenu 1928 godine, a potom tijela ubijenih stavljali na hrpu i palili, dok su istog dana i na istom mjestu, u namjeri da liše života H. T., koja se nalazila neposredno uz kuću V. H. u istu ispucali više metaka iz automatskih pušaka, kojom prilikom je ista zadobila teške tjelesne povrede sa trajnim i znatnim posljedicama, izraženim u vidu višestrukog preloma obje kosti podlaktice i povrede na lijevoj nadkoljenici, a koja se uspjela spasiti bježanjem u unutrašnjost kuće.

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u BiH zajedno sa drugima izvršio ubistva i pokušaj ubistva civila.

Čime je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. u vezi sa čl. 22. preuzetog KZ SFRJ.